

ЯРЕМЕНКО**Володимир Володимирович**

*Випускник
дорожньо-будівельного факультету
(1981)*

Кандидат юридичних наук,
доцент кафедри кримінально-правових
дисциплін Харківського національного
університету внутрішніх справ

Народився 1 серпня 1959 р. у м. Харкові. Батько, Володимир Кирилович, усе життя працював водієм. Головними натхненниками та супутниками його долі стали дорога і автомобіль. Любов до таких звичних і простих, та, водночас, надзвичайно дивовижних і цікавих речей передалася й сину. Мати, Лідія Григорівна, присвятила себе дітям — працювала вихователем у дитячому садку. Як досвідчений знавець «маленьких душ» була переконана, що у кожній дитині — сонце, потрібно лише дати можливість йому сяяти.

Із 1976 до 1981 р. В. В. Яременко навчався на дорожньо-будівельному факультеті Харківського автомобільно-дорожнього інституту.

Із великою теплою і вдячністю Володимир Володимирович згадує своїх викладачів: академіка Інженерної академії СРСР і України та Транспортної академії України, професора, доктора технічних наук, заслуженого діяча науки, лауреата премії Ради Міністрів України І. М. Грушка, під керівництвом якого, як завідувача кафедри дорожньо-будівельних матеріалів, було проведено дослідження щодо структуроутворення та міцності цементобетону; старшого викладача Н. О. Медведкову — куратора навчальної групи, яка навчила студентів на практиці у с. Фігуровці Чугуївського району Харківської області азам проектування доріг; доцента В. В. Александрова, який дуже майстерно та дохідливо умів подати матеріал лекції з теоретичної механіки та супротиву матеріалів.

Визначну роль у становленні В. В. Яременка як кваліфікованого спеціаліста відіграли науково-виробничі практики, організовані деканом дорожньо-будівельного факультету, мудрим та досвідченим керівником Володимиром Григоровичем Кравченком. Зокрема студенти брали участь у проектуванні дороги в м. Кодима Одеської області, будівництві аеродрому біля м. Бугуруслан Оренбурзької області (Росія), сприяли втіленню в життя наукових розробок із виготовлення бетону на ЗЖБК-19 у м. Харкові, були залучені до роботи в студентському будівельному загоні «Голубое пламя». Вихованці цього факультету неодноразово ставали лауреатами конкурсів художньої самодіяльності та призерами спортивних змагань.

Після закінчення ХАДІ В. В. Яременко працював майстром дорожньо-будівельного управління № 43 тресту «Харківдорбуд».

У 1984 р. вступив на службу до органів внутрішніх справ, де, поступово рухаючись кар'єрними сходами, працював на різноманітних посадах, зокрема таких: міліціонер-водій патрульно-постової служби, оперуповноважений ДСБЕЗ, перший заступник та начальник міліції, заступник начальника управління МВС України в Харківській області, проректор Харківського національного університету внутрішніх справ з економічних питань та ресурсного забезпечення, полковник міліції тощо. Згодом закінчив Харківський юридичний інститут імені Ф. Е. Дзержинського (нині Харківський юридичний університет імені Ярослава Мудрого) та Національну академію державного управління при Президентові України.

Із 2002 до 2006 р. був депутатом Харківської обласної ради XXIV скликання. Після звільнення з органів внутрішніх справ (за віком) працював першим заступником Краснокутської РДА Харківської області, депутат Краснокутської селищної ради XXVI скликання. Обраний дійсним членом Міжнародної кадрової академії.

Нагороджений численними відзнаками МВС України: «Закон і честь», «Почесний знак МВС України», «За відзнаку в службі» I та II ступенів, «За сумлінну службу» I, II та III ступенів, «10 років МВС України», Почесна грамота Міністерства внутрішніх справ України, почесна відзнака Харківської обласної ради «Слобожанська слава», орден Преподобного Іллі Муромця III ступеня УПЦ, звання «Почесний професор», орден МКА «За розвиток науки та освіти».

В. В. Яременко підтримує зв'язок із рідним ХНАДУ, бере участь в університетських конференціях, буває гостем різноманітних урочистостей у стінах альма-матер, завжди відвідує зустрічі випускників.

У вільний час любить полювати та рибалити.

Має чудову сім'ю. Разом із дружиною Оленою виховав сина Івана. На радість дідусяві росте онучка Ульяна.

Життєвим кредо Володимира Володимировича стали такі слова: «Невирішуваних питань не існує, є відсутність бажання їх вирішувати».